Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΣΤΟ ΜΩΡΗΑ

27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1821 ἡ πρώτη συνέλευσις τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ Αἴγιον

Ἡ πρώτη συλλογική ἀπόφασις τῶν προκρίτων

ΥΠΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Φ. ΑΡΓΥΡΟΥ

ΔΥΟ ΜΗΝΑΣ πρὸ τῆς Ἁγίας Ἡμέρας τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ὅτε ἀνεπετάσθη ἡ Σημαία τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας, ἐγένετο εἰς τὸ Αἴγιον (Βοστίτσαν, ὅπως ἐκαλεῖτο τότε) τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1821 ἡ πρώτη Συνέλευσις τῶν προκρίτων τῆς Ἀχαΐας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Παπαφλέσσας ἀνεκοίνωσε τὰ τῆς μελλούσης ἐνάρξεως τοῦ Ἀγῶνος.

Ὡς γνωστόν, ὁ φλογερὸς ἐκεῖνος πατριώτης καὶ ἡρωϊκὸς ἀγωνιστὴς ἐγεννήθη εἰς τὴν Πολιανὴν τῆς Πελοποννήσου τὸ 1778 καὶ ἐμαθήτευσεν εἰς τὴν περιώνυμον Σχολὴν τῆς Δημητσάνης, ἀφοῦ δὲ ἐκάρη μοναχός, μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐμυήθη εἰς τὴν Φιλικὴν Ἑταιρίαν, ἐκεῖθεν δὲ ἀπεστάλη ὡς Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος εἰς τὴν Ρουμανίαν, ὅπου ἐγνωρίσθη μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην.

Ἐκτελῶν τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑψηλάντου ὁ Παπαφλέσσας κατῆλθεν εἰς τὴν τότε ὑπόδουλον Πατρίδα μας καὶ κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν του συνῆλθον τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1821 εἰς τὸ Αἴγιον οἱ πρόκριτοι τῆς Ἀχαΐας μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἐπίσκοπος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, ὁ πρῶτος εὐλογήσας τὸ λάβαρον τῆς Παλιγγενεσίας, ὁ Προκόπιος Κερνίτσης, ὁ Γερμανὸς Χριστιανουπόλεως, ὁ Λόντος, ὁ Ζαΐμης καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ὁ Παπαφλέσσας, μὲ τὸν μεγάλον πατριωτισμόν του, προέβη εἰς ἐνθουσιώδεις καὶ ἴσως ὑπερβολικὰς ἀνακοινώσεις διὰ τὴν μέλλουσαν Ἐπανάστασιν, ἀλλ' οἱ συγκεντρωθέντες, ἔχοντες πικρὰν πεῖραν ἀπὸ τὰς προηγουμένας ἀτυχεῖς ἐξεγέρσεις ('Ορλωφικὰ κλπ.) καὶ θέλοντες νὰ ἐνεργήσωσι μὲ περισσοτέραν ἀσφάλειαν, ἐξεδωκαν τὴν κάτωθι ἀπόφασιν (προκήρυξιν), ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ πρώτη συλλογικὴ πρᾶξις τοῦ ἐπαναστατημένου Ἑλληνισμοῦ:

«Ὁ Δικαῖος ν' ἀναχωρήση εἰς τὰ ἴδια καὶ νὰ ἡσυχάση, νὰ γίνη φροντὶς περὶ καταγραφῆς καὶ συλλογῆς τῶν συνεισφορῶν καὶ νὰ κατατεθῶσι παρὰ τῷ ἐν Πάτραις γενικῷ ταμίᾳ Παπαδιαμαντοπούλῳ. Νὰ ἐξιχνιασθῇ διὰ νέας ἀποστολῆς εἰς Ρωσσίαν καὶ Πίζαν, ὅπου διέτριβεν ὁ Μητροπολίτης Ἰγνάτιος, ὁποία ἡ γνώμη τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ὡς πρὸς τὸν μελετώμενον Ἀγῶνα, καὶ ποίαν βοήθειαν ἠδύναντο οἱ Ἕλληνες νὰ προσδοκῶσιν ἐκεῖθεν. Νὰ ἐξετασθῇ ἡ διάθεσις τῶν προκρίτων Ὕδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν ὡς πρὸς τὸν Ἀγῶνα. Νὰ ἀποποιηθῶσιν εὐσχήμως οἱ προεστῶτες τὴν εἰς Τριπολιτσὰν ἀπέλευσίν των, ἂν ἐκαλοῦντο παρὰ τῆς Ἐξουσίας, καὶ ἂν αὕτη ἐπέμενε, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς Κυκλάδας ἐπὶ λόγῳ μὲν ὅτι ἀπήρχοντο εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ σκοπῷ δὲ νὰ ἀναμείνωσιν ἐκεῖ τὰς ἔξωθεν ἀπαντήσεις καὶ ὁδηγηθῶσιν περὶ τοῦ πρακτέου».

Αὕτη, λοιπόν, ἦτο ἡ τελικὴ ἀπόφασις τῶν ἱστορικῶν ἐκείνων συνεδριάσεων, αἱ ὁποῖαι παρετάθησαν μέχρι 31ης Ἰανουαρίου, εἰς ἐκτέλεσιν δὲ αὐτῆς διετάχθη ὁ Ἱερόθεος τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου νὰ περιέλθη τὴν Πελοπόννησον μυστικῶς, νὰ καταγράψη καὶ εἰσπράξη τὰς συνεισφοράς, διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν αἱ πρῶται ἀνάγκαι τοῦ ἀρξαμένου πλέον ἀγῶνος.

Συγχρόνως, τὴν ἰδίαν ἡμέραν οἱ συνελθόντες πρόκριτοι καὶ ἱεράρχαι ἤνοιξαν τὸν πρῶτον ἔρανον καὶ κατέβαλον ὁ Γερμανὸς τῶν Παλαιῶν Πατρῶν χίλια δίστηλα, ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως δύο χιλιάδες χρυσᾶ γρόσια, ὁ Ἐπίσκοπος Κερνίτσης Προκόπιος χίλια πεντακόσια, ὁ πρωτοσύγκελος Ἀμβρόσιος Φραντζῆς δύο χιλιάδες γρόσια καὶ οἱ Ἀνδρέας Ζαΐμης, Σωτήριος Χαραλάμπης καὶ Νικόλαος Λόντος ἀνὰ χίλια. Μὲ τὰ ποσὰ αὐτὰ ὡπλίσθησαν οἱ πρῶτοι ἀγωνισταὶ καὶ ἠγοράσθησαν τὰ πρῶτα πολεμεφόδια.

Μετ' ὀλίγον ἐπανεστάτουν ὁλόκληρος ὁ Μωρηᾶς καὶ ἡ Ρούμελη, ὁ δὲ ἡρωϊκὸς πρόμαχος, ὁ Παπαφλέσσας, (τὸν ὁποῖον ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Β' Συνέλευσις τοῦ Ἄστρους διώρισεν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν πρὸς τὸ μαχόμενον Ἔθνος ὑπηρεσιῶν του), ἀφοῦ ἔλαβε μέρος εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς συγκρούσεις μὲ τοὺς ἐχθρούς, πολεμῶν ὡς ἀρχηγὸς μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας, ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος μὲ τοὺς 950 συντρόφους του τὴν 20ὴν Μαΐου 1825 εἰς τὸ Μανιάκι θυσιασθεὶς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Φ. ΑΡΓΥΡΟΣ

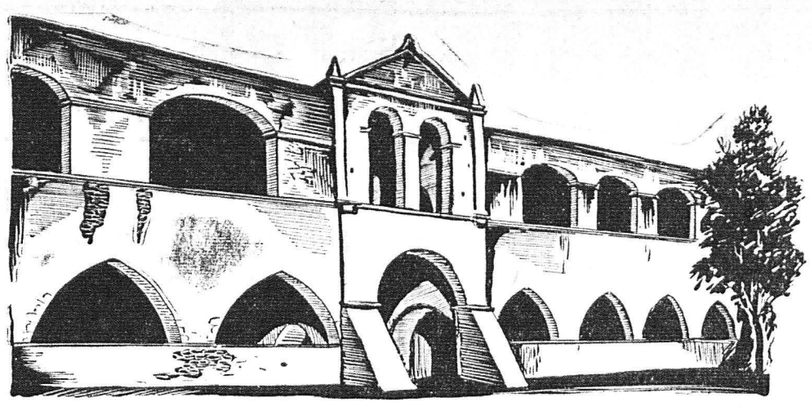

Ἡ ἱστορικὴ Μονὴ τοῦ Ἀρκαδίου (ἐσωτερικόν)

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΡΩΪΚΗΝ ΚΡΗΤΗΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΝ

Ὁμιλητὴς ὁ κ. Ἰωάννης Τσατσαρωνάκης

Τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον τὸ ἔθνος ἑώρτασε τὸν μέγα ἱστορικὸν σταθμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Ἑνώσεως τῆς ἡρωοτόκου Κρήτης μετὰ τῆς μητρός Ἑλλάδος.

Ὁ ὁμιλητὴς τῆς ἐπισήμου ἑορταστικῆς ἐκδηλώσεως τῆς Ἑνώσεως τῆς Κρήτης εἰς τὰς Ἀθήνας, πραγματοποιηθείσης εἰς τὸν «Παρανασσόν» μὲ ὀργανωτὰς ὅλους τοὺς δουλευτὰς τῆς Κρήτης, ὁ κ. Ἰωάννης Τσατσαρωνάκης, θὰ ὁμιλήση τὴν 7.30 μμ. τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς 29ης Μαρτίου εἰς τὴν αἴθουσαν διαλέξεων τῆς Διακιδείου μὲ θέμα «Ἡ Κρήτη εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς μας Ἀγῶνας».

Ὁ κ. Τσατσαρωνάκης, ποὺ εἰς τὸν τομέα τοῦ πνεύματος τιμᾶ τὴν Κρήτην, ἔχει δώσει κατὰ τὸ παρελθὸν τόσον εἰς Ἀθήνας, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας κατ' ἐπανάληψιν διαλέξεις περὶ Κρήτης, καὶ ἠσχολήθη ἰδιαιτέρως μὲ τὴν λαογραφίαν τῆς Μεγαλονήσου, τὴν ὁποίαν προέβαλεν ἀπὸ ραδιοφώνου. Εἶναι σοβαρὸς ἐρευνητής, πολυγραφώτατος καὶ θωρεῖται ὡς εἷς ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ὁμιλητάς. Τό θέμα, ἐξ ἄλλου τὸ ὁποῖον θὰ ἀναπτύξῃ, παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, λόγῳ τοῦ δραματικοῦ μεγαλείου τῶν ὁλοκαυτωμάτων τῆς Κρήτης.

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Τσατσαρωνάκη θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα εὐχάριστον πνευματικὸν γεγονὸς διὰ τὴν πόλιν μας καὶ εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρὸς τὴν Κρήτην ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν διακεκριμένον ὁμιλητήν ὁ ὁποῖος ἀναμένεται νὰ ἀκουσθῇ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ ὅλους.

Κρητικὸς ἀγωνιστὴς τοῦ 1821

Η "ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ" ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΥ

Σὲ 6.900.000 περίπου ἀνέρχονται οἱ Ἕλληνες, ποὺ ἔχουν ὑπερβῆ τὸ 10ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, βάσει τῶν στοιχείων τῆς Γενικῆς Ἀπογραφῆς Πληθυσμοῦ τοῦ Μαρτίου 1961. Ἀπὸ αὐτούς, τὸ 1.122.000, δηλαδὴ τὸ 17% τῶν ἄνω τῶν 10 ἐτῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἀναλφάβητοι, ἐνῷ ἄλλα 2.050.000 περίπου — πάντοτε βάσει τῶν στοιχείων τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας — ἔχουν τελειώσει μόλις τὶς πρῶτες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ.

Ἡ πλήρης γνῶσις τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, κυρίως δὲ ἡ συναίσθησις εὐθύνης γιὰ τὸ μέλλον μας, τὸ ὁποῖον σαφῶς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δυνατότητα τῆς πνευματικῆς προόδου τῶν πολιτῶν, ὡδήγησε τὴν Ἑταιρίαν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν στὴν ἀνάγκην νὰ συνταχθῇ στὴν μάχην ἐναντίον τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ. Ἔτσι, τὸ 1957, προχωρῶντας ἡ Ἑταιρία Ἑλληνικῶν Σπουδῶν στὴν πρακτικὴν ἀντιμετώπισι τοῦ ζητήματος, ἵδρυσε τὶς πρῶτες νυκτερινὲς σχολές.

Οἱ δυσκολίες, τὶς ὁποῖες ἀντιμετώπισεν εἶναι, ἀφ' ἑαυτῶν, φανερές. Βασικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐξεύρεσις τῶν πόρων, ἀκολούθως ἡ δημιουργία σχολικῶν ἐφοριῶν, οἱ ἐν γένει συνεννοήσεις, ἡ ἀπασχόλησις μελῶν τῆς Ἑταιρίας, γιὰ τὶς ἐπαφὲς μὲ τοὺς ἀρμοδίους, κλπ., καί, κυρίως, ἡ προσέλκυσις τῶν ἀναλφαβήτων νέων, ἔως 20 ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι, κατεχόμενοι ἀπὸ κοινωνικὸν σύνδρομον, λόγῳ τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ των, ἐδίσταζαν νὰ προσέλθουν στὶς σχολές.

Ἀπολογιστικῶς, τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας στὸν τομέα καταπολεμήσεως τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῶν πρώτων νυκτερινῶν σχολῶν ἀναλφαβήτων τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν, ἐλειτούργησαν, ἐν συνόλῳ, κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1957—58, 1958—59, 1959—60, 1960—61 καὶ 1961—62, 46 νυκτερινὰ σχολεῖα, στὴν περιοχὴ Πρωτευούσης, στὸν Πειραιᾶ, στὰς Πάτρας, στὸ Μεγάλο Πεῦκον, στὴν Ρόδον, στὴν Θεσσαλονίκην, τὸ Ἀγρίνιον καὶ τὴν Λαμίαν. Στὶς ἀνωτέρω σχολὲς ἐφοίτησαν 1.819 μαθηταί. Σημειοῦται, ἐν προκειμένῳ, ὅτι καὶ ἄλλοι μαθηταὶ ἐξεδήλωσαν ἐπιθυμίαν συμμετοχῆς στὶς σχολὲς ἀναλφαβήτων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν κατέστη δυνατόν, γιατὶ ἐπεκράτησεν ἡ ὀρθὴ ἄποψις νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τοὺς 30 οἱ μαθηταί, σὲ κάθε τάξι. Σημειοῦται, ἐπίσης, ὅτι, κατὰ τὰ ἀναφερόμενα ἀπὸ τοῦ 1957 ἔτη, ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν, ποὺ ἐφοίτησαν σὲ ὅλες τὶς σχολὲς ἀναλφαβήτων, τὸ 17% ἐφοίτησε στὶς σχολὲς τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν καὶ ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν λειτουργησάντων σχολείων, τὸ 33% ἐλειτούργησε μέσῳ τῆς Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν.

Στὴν προσπάθειαν τῆς Ἑταιρίας ἐβοήθησαν ὀργανισμοὶ καὶ ἐπιχειρήσεις, ὡς π.χ. ἡ Ἐργατικὴ Ἑστία διὰ ποσοῦ 50.000 δρχ., ὁ Σύλλογος Μαθητριῶν Κολλεγίου Ἑλληνικοῦ διὰ ποσοῦ 50.000 δρχ., ἡ Πειραϊκὴ — Πατραϊκὴ Βιομηχανία Βάμβακος Α.Ε. διὰ 40.000 δρχ., τὸ Πρότυπον Λύκειον Ἀθηνῶν, ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα, ἡ Σχολὴ Χίλλ, ἡ Ἑλληνογαλλικὴ Σχολὴ Οὐρσουλινῶν Ἀδελφῶν, ἡ Σχολὴ Σαλβάνου, τὰ μέλη τῆς Ἑταιρίας διὰ δωρεῶν κλπ.

Ἀναφέρομεν ἐπίσης ὅτι μερικὰ σχολεῖα «υἱοθέτησαν» σχολὲς ἀναλφαβήτων τῆς Ἑταιρίας, ἐνῷ διδάσκαλοι προσεφέρθησαν καὶ ἐδίδαξαν δωρεάν.

Ἠθικὶ συμπαραστάται τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρίας, ἐστάθησαν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ τοπικὲς ἀρχές, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ σχολικὲς ἐφορίες, οἱ ὁποῖες ἐξησφάλισαν τὴν κάλυψι μικροεξόδων τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων — φωτισμός, καθαριότης, γραφικὴ ὕλη κλπ. —καὶ συνετέλεσαν στὸ νὰ ἐπανεύρουν τὰ νέα παιδιὰ τὸν ἑαυτόν των, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀναλφαβήτων ἀνῆκεν σὲ οἰκογένειες ποὺ ζοῦσαν ὑπὸ ἀνώμαλες συνθῆκες καὶ εἶχαν, ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ, ἀμεσωτάτην τὴν ἀνάγκην γενικωτέρας κοινωνικῆς συμπαραστάσεως.

Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπιβιώσωμεν ὡς Ἔθνος, ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, πρέπει νὰ μεταβληθῶμεν, συντόμως, εἰς Ἔθνος πεπαιδευμένον.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τὸ πρακτορεῖον Γκιόκα ὀργανώνει ἐκδρομὴν εἰς Ἰωάννινα διὰ τὸν ἁγῶνα Παναχαϊκῆς— Ἀθέρωφ. Εἰσιτήριον μετ' ἐπιστροφῆς δρχ. 100. Δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι τῆς ἑσπέρας 27ης τρέχ. μηνός.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ Φ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

μετεφέρθη εἰς τὴν ὁδὸν ΜΑΙΖΩΝΟΣ 84 (Μέγαρον Ἠλιοπούλου), α' ὄροφος καὶ τὸ τηλέφωνόν του εἶναι 68—88

ΧΑΡ. & ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

ΕΡΜΟΥ 14—ΑΙΓΙΑΛΟΥ 68

ΠΑΤΡΑΙ—ΑΘΗΝΑΙ

Γραφικὴ ὕλη

Τυπογραφικαὶ ἐργασίαι

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

ΤΑ «ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΑ» ΤΟΥ ΚΑΣΟΜΟΥΛΗ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

στά». Καὶ ἡ Κυβέρνηση δυσαρεστοῦνταν ἀπὸ κάθε τέτοια ἀπαίτηση. Φαίνεται, ὅμως, πὼς κάποτε εἶχε καὶ δίκιο. Οἱ Σουλιῶτες φαίνεται νὰ ἦταν σωστὴ μάστιγα «μὲ τὴν ἰδιοτέλειάν των καὶ τὴν ἀπληστίαν των καὶ κενοδοξίαν των».

Ὁ πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλ. Ζαΐμης τοὺς εἶπε πὼς ὁ ἐχθρὸς καταπάτησε τὰ χώματα ὅλα. Μόνο τὸ Ναύπλιο ἔμεινε ἐλεύθερο. Καὶ πὼς πρέπει νὰ βγοῦν ἔξω ἀπ' τὸ Ναύπλιο. Τοὺς μίλησε ἄσχημα. Μεταχειρίστηκε καὶ αἰσχρολογίες. Οἱ καπεταναῖοι θύμωσαν. Τέλμα ἡ κατάσταση...

Αὐτὴ τὴ θολὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ Ναυπλίου θέλησε ὁ Γεώργιος Γενάδιος, ὁ δάσκαλος, νὰ τὴν ἀλλάξη καλώντας τοὺς ἀγωνιστὲς νὰ ἐξαρθοῦν στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων. Στὶς 8 Ἰουνίου 1826 ἔβγαλε τὸν περίφημο λόγο του στὸν πλάτανο τοῦ Ναυπλίου «ὑπὲρ ἐκστρατείας καὶ ἀφοῦ ὁ ἴδιος συνεισέφερεν πέντε λίρες, ὁποὺ εἶχεν, τὸ ὕστερον τῶν ἐξόδων του, ἔκαμε ὅλον τὸν λαὸν καὶ τοὺς στρατιώτας νὰ κλαίγουν διὰ τὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος μας».

Ἄνοιξε ἔρανο ὁ Γεννάδιος καὶ ἄρχισαν πολλοὶ νὰ προσφέρουν λεφτὰ καὶ πράγματα. Ἀλλὰ τὸ σχέδιο τοῦ δάσκαλου δὲν περιορίζονταν μόνο σ' αὐτό. Εἶχε καὶ ἄλλα στάδια μὲ τελικὸ σκοπὸ νὰ παρασύρη τοὺς ἀγωνιστὲς ἔξω ἀπ' τὸ Ναύπλιο στὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Κιουταχῆ.

Κρυφά, λοιπόν, σύναξε 500 περίπου παιδιά, «μικρὰ ἀθῶα», λέγει ὁ Κασομούλης, καὶ τὰ ἔθεσε μὲ τὴν ἁράδα στὸ στρατῶνα ἀπέναντι. Ὁ πλάτανος βρίσκονταν στὴ μέση τῆς πλατείας μὲ πεζούλι. Τὸ πεζούλι ἔγινε τὸ βῆμα ἀπ' ὅπου ἔβγαλε τὸ λόγο του ὁ δάσκαλος. Ἐνῷ συνεχίζονται οἱ εἰσφορὲς στὸν ἔρανο, ὁ Γεννάδιος ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἀγωνιστές, ποὺ τὸν ἀκούουν:

— Στρατιῶται, μᾶς χρειάζονται ἄλογα γιὰ νὰ σχηματίσουμε καβαλλαρία. Ἄλογα εἶναι πολλὰ καὶ καλὰ στὸ Ναύπλιο. Τάχουν μερικοὶ γιὰ σεργιάνι. Αὐτοὶ δὲν πάνε στὸν πόλεμο. Λοιπόν, νομίζω καλὸν νὰ τὰ ζητήσουμε νὰ μᾶς τὰ δώσουν νὰ κάνουμε «καβαλλαρία». Ὅποιοι δὲ μᾶς τὰ δώσουν τὰ παίρνουμε;

— Τὰ παίρνουμε! ἀπαντοῦν οἱ στρατιῶτες.

Ἔκανε τρεῖς φορὲς τὴν ἐρώτηση ὁ δάσκαλος καὶ τρεῖς φορὲς ἀπάντησαν «τὰ παίρνουμε» οἱ ἀγωνιστές.

— Ἀμέσως, λοιπόν, νὰ εἰδοποιήσετε ὅσους ἔχουν νὰ τὰ φέρουν ἐδῶ, νὰ μὴ τοὺς τὰ πάρουμε ὕστερα μὲ τὴ βία.

Ὅταν μαζεύτηκαν καὶ τὰ ἄλογα ξαναλέγει στοὺς ἀγωνιστὲς ὁ Γεννάδιος:

— Ἔ, στρατιῶτες, εἰσφορὰ ἔγινε· ἱππικὸ θὰ σχηματίσουμε. Τώρα θὰ σᾶς ρωτήσω: Θὰ ἐκστρατεύσωμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν;

— Θὰ ἐκστρατεύσωμεν, ἀκούστηκαν φωνὲς ἀνόρεχτες ὅμως.

Ὅταν εἶδε αὐτὸ ὁ δάσκαλος, πὼς δὲν εἶχαν ὄρεξη οἱ ἀγωνιστὲς γιὰ πόλεμο, πρὶν ρυθμίσουν τὰ ζητήματά τους μὲ τὴ Διοίκηση, στρέφεται στὰ παιδάκια, ποὺ εἶχε μαζέψει καὶ λέγει:

— Παιδιά μου, ἡ Διοίκηση φροντίζει νὰ ἐξοικονομήση τὰ στρατεύματα νὰ ἐκστρατεύσουν. Ὅποιος δὲν πολεμήσει τί νὰ γίνη;

— Ἀνάθεμα, ἀπαντοῦν τὰ παιδιά.

Ὅλοι ἄρχισαν τὸ κλάμα καὶ φωνάζουν:

— Θὰ πολεμήσουμε, παιδιά, θὰ πολεμήσουμε.

Ὁ Γεννάδιος ἁπλῶς ἄνοιξε μιὰ παρένθεση γεμάτη ρομαντισμό, χωρὶς νὰ ἔχη σοβαρὴ συνέχεια καὶ ἀποτελεσματικὲς συνέπειες. Γιατὶ τὸ Ναύπλιο ἄδειασε καὶ οἱ ἀγωνιστὲς βγῆκαν στὸν πόλεμο ἀργότερα, ὅταν ὁ Καραϊσκάκης φάνηκε νὰ πετυχαίνη μὲ τὴν μεγαλειώδη ἐκστρατεία του στὴ Ρούμελη. Ὁ Καραϊσκάκης ἔβγαλε ἀπ' τὸ τέλμα τὴν ἐπανάσταση, ποὺ τὴν εἶχαν βυθίσει ξένοι καὶ ντόπιοι ἐχθροί της ἐνεργώντας ἐναντίον της ἀπ' τὶς πιὸ σπουδαῖες θέσεις ποὺ κατεῖχαν στὴ Διοίκηση. Ὁ Καραϊσκάκης ἔσωσε καὶ ἀπὸ τὴν καταισχύνη τοὺς ἀγωνιστές, ποὺ μέσα στὸ Ναύπλιο τόσο εἶχαν πέσει ἠθικά, ἐξ αἰτίας τῆς ἀργυρολογίας τῶν διαφόρων παραγόντων.

ΣΩΖΟΝΤΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΗΣΣΟ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Ὀρλώφ, ξεκίνησε ὁ Ὑψηλάντης γιὰ νὰ κηρύξη τὴν Ἐπανάσταση καὶ ὁ Πούσκιν ζητοῦσε νὰ τὸν πάρη μαζύ του καὶ νὰ πολεμήση ὑπὸ τὴν σημαίαν του. Οἱ ξακουστοὶ Δεκεμβριστές, Φουβιζίν, Ζαπόλκι, Καχόφσκι καὶ πολλοὶ ἄλλοι, γράφουν ἐνθουσιώδη ἄρθρα γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἐπαναστάτες καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸν Τσάρο νὰ τοὺς ἐνισχύση. Ὁ ἱστορικὸς Σεμέφσκυ στὴ μελέτη του, γιὰ τὴν «Ἐξέγερση τοῦ Συντάγματος Σιφινόφσκυ» ἀναφέρει ὅτι «ὁ Δεκεμβριστὴς ταγματάρχης Νέπενιν, ἀγόρασε ὅπλα γιὰ τοὺς ἐπαναστάτες καὶ ὁ κρατικὸς σύμβουλος Μπουλκὰρ ἔδωσε στὸν Ὑψηλάντη τὰ μπριλάντια τῆς γυναίκας του, ποὺ τὰ ἔβαλε σὲ ἐνέχυρο γιὰ 40.000 ρούβλια καὶ ἀγόρασε 5.000 ὅπλα. Καὶ ὅτι ὁ Γαρόφσκυ ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν κοζάκων σπεύδει νὰ βοηθήση τὸν Ὑψηλάντη». Ὁ Πούσκιν σὲ γράμματά του πρὸς τὸν Δεκεμβριστὴ Νταβίντοφ στὶς 15 Μάρτη 1821 τοῦ ἀναγγέλλει τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση στὴ Βλαχιὰ καὶ τὴν ἕνωση τοῦ Ὑψηλάντη μὲ τὸν Τουντὸρ Βλαδιμηρέσκο.

«Πόλεμος! Νὰ ὑψωμένες πιὰ
ἀνεμίζουν οἱ σημαῖες τῆς τιμῆς.
Θὰ δῶ αἷμα, θὰ δῶ τὴ γιορτὴ (τῆς ἐκδίκησης
σὰ σφυρίζει γύρω μου θανατε- (ρὸ τὸ βόλι».

. . . . . .

Ἐμπρός! Στηλώσου Ἑλλάδα (ἐπαναστάτισα,
Βάστα γερὰ στὸ χέρι τ' ἄρμα- (τά σου».

Καὶ οἱ Δεκεμβριστὲς ποιητὲς Κουχαλπέγκερ, Ρίλιεγιεφ, Ραέφσκυ, Κολτσὼφ κλπ. γράφουν ἐνθουσιώδη τραγούδια γιὰ τοὺς Ἕλληνες.

Ὅλα αὐτὰ μὲ σωρεία ἄλλων ἱστορικῶν ντοκουμέντων, μᾶς δείχνουν τὴ θετικὴ συμπαράσταση τῶν Ρώσων τότε προοδευτικῶν στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Τ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ

Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτω Θ' ὀνφᾶ Παναχαϊκοῦ 2 - Τηλ. 27-34

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΝΙΚΟΥ ΛΕΥΤΑΚΗ

"Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ"

(Ἐντυπώσεις ἀπὸ πολυήμερο ταξίδι, ποὺ ἔγινε κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Δημοσιογράφων).

240 σελίδες

210 φωτογραφίες

Ἕνα βιβλίο ποὺ λέγει τὴν ΑΛΗΘΕΙΑ χωρὶς προκαταλήψεις καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε σκοπιμότητα

Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΓΕΩΡ. Α. ΜΑΡΚΟΥ

Χειρουργὸς ΩΤΟ—ΡΙΝΟ—ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ταξιδίου του ἐξ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ δέχεται εἰς τὴν νέαν ΚΛΙΝΙΚΗΝ του ὁδὸς ΜΑΙΖΩΝΟΣ—ΠΑΤΡΕΩΣ, ΤΗΛ. 45—33

Ἀνέκδοτα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821

ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Μιὰ γυναίκα κάποτε κάποια χάρη τοῦ ζήτησε.

— Ἀφέντη μου, τοῦλεγε, κάμε μου αὐτὸ τὸ καλὸ καὶ σκλάβα σου θὰ γένω!

— Σλάβα μου; Τί λές, μωρὴ ζουρλή; Γιὰ τὴ λευτεριὰ πολεμοῦμε καὶ σὺ θέλεις νὰ γίνης σκλάβα μου;

ΤΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Ὅταν ἡ γυναίκα τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ἔμαθε τὸ θάνατό του, ἔτυχε νὰ χτενίζη τὸ γυιό της, ἀγόρι 11 χρονῶν. Ἄρχισε νὰ μοιρολογάη τὸ χαμένο ἥρωά της. Ὁ μικρὸς δὲν τὴν ἄφηνε νὰ κλαίη.

— Ὁ πατέρας τῆς ἔλεγε, σκοτώθηκε γιὰ τὴν πατρίδα κι' ἡ ψυχή του πάει στὸν παράδεισο. Μὴν κλαῖς! Νὰ βγάλης τὰ μαῦρα καὶ νὰ μ' ἀφήσης νὰ πάω στὸ θεῖο μου νὰ πολεμάω μαζί του. Νὰ μοῦ δώσης ἕνα ἄλογο, νὰ μοῦ δώσης κι' ἄρματα, μπορῶ νὰ τὰ κατω. Θέλω νὰ πάρω τὸ αἷμα τοῦ πατέρα μου!

ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Στὸν πόλεμο τοῦ Κεφαλόβρυσου ὅπου σκοτώθηκε ὁ Μάρκος Μπότσαρης, εἶχε στείλει ὁ Καραϊσκάκης ἕνα μικρὸ σῶμα, αὐτὸς ὅμως δὲν ἔλαβε μέρος γιατὶ ἦταν ἀρρωστος στὸ μοναστήρι τοῦ Προυσοῦ. Ἀφοῦ σκοτώθηκε ὁ Μάρκος, οἱ Σουλιῶτες φέρανε τὸ λείψανό του καὶ τὸ ἐξαπλώσ